

[Glønborg]

laver nu – når vi i øvrigt vil gennemføre den udmærkede skattereform, som vi vil gennemføre – for når værdien af rentefradraget forringes, må vi give en eller anden kompensation til dem, der er kommet til at sidde rigtig dyrt i det.

Jeg må dog sige, at det ærgrer mig noget, at det ikke er lykkedes at få lavet en konstruktion, der rammer folk som mig, for min kone og jeg har boet i et hus bygget i 1954, hvor vi faktisk de første år boede ganske gratis i huset. Alt taget i betragtning boede vi stort set gratis i huset på grund af inflation og skattefradrag osv. Jeg har altid syntes, at det var urimeligt, men da vi ellers holder af huset, har vi selvfølgelig ikke villet flytte fra det af den grund. Men jeg synes, at det ville være helt rimeligt, om vi på en eller anden måde kom til at betale noget.

Derfor synes jeg, at det, at folk i netop den situation, med huse fra den tid, får lov til at betale skat af værdi af egen bolig, er fuldstændig rimeligt. Hvis man kunne lave en administrerbar konstruktion, der kunne skelne, ville den få min fulde tilslutning. Men de kloge siger, at det ikke kan lade sig gøre; nu får vi se, om nogen kan finde ud af at lave den.

Ændringen af gavebidragsordningen har jeg talt om i mit hovedindlæg, og jeg siger selvfølgelig stadig væk tak til dem, som har slugt de nødvendige kameler for, at denne ændring kunne gennemføres. Jeg gør dog lige opmærksom på den helt særlige krølle, der er ved denne ordning. Her er altså nogle mennesker, der giver noget væk, og ved sænkningen af værdien af fradragsretten får de altså ikke helt så megen godtgørelse for det. Læg så lige mærke til, at man ikke har fundet en eller anden måde at give dem nogle ekstra penge på. Nej, man har givet dem det generøse tilbud, at de må have lov til at give noget mere væk. Det er altså ikke en imødekommelse eller en forgyldning af giverne, men en hensyntagen til modtagerorganisationerne, nemlig dem, som gør det samfundsnyttige stykke arbejde. Så man kunne måske se lidt nuanceret på sin modvilje imod denne ordning.

Så vil jeg lige til sidst sige, at jeg egentlig synes, opmuntringen til endnu flere sommerhusejere om at begynde at leje deres sommerhuse ud er ganske fornuftig. Det giver landet en ganske god turistindtægt, så lad os bare tage den med også.

Skatteministeren (Stavad):

Der er rejst en række spørgsmål her. Jeg vil koncentrere mig om et par hovedtemaer og så henvise en række af de spørgsmål, der mere specifikt er rejst, til debatten og spørgsmålene i udvalget.

Jeg vil godt tage fat på en vinkel, som både fru Pernille Sams og fru Kirsten Jacobsen nævnte i deres indlæg, nemlig den, at de penge, boligejerne får, skal de betale i ekstra boligudgifter i modsætning til lejerne. Det er en forkert problemstilling, og jeg vil gerne dokumentere det med bare et par tal.

Lad os i forbindelse med det, regeringen har fremlagt, tage et typisk LO-ægtepar, som har en samlet indkomst på 370.000 kr. fordelt med 160.000 kr. på den ene ægtefælle og 210.000 kr. på den anden ægtefælle. De ejer et hus med en ejendomsværdi på 600.000 kr. De har en bolig-gæld med renter svarende til 60.000 kr. Efter at der er taget højde for det, man taler om i forhold til boligudgifter, er der i 1994 en forbedring på ca. 5.500 kr. og i 1998 en forbedring på ca. 12.500 kr.

Lad os tage et bedrestillet funktionærægtepar, som begge har en indkomst på ca. 270.000 kr., som har en fast ejendom med en værdi på 1 mio. kr., og som har ret høje boligrenteutgifter, nemlig 135.000 kr. De vil få en forbedring i 1994 på 8.000 kr. og en forbedring i 1998 på godt 21.000 kr.

Det synes jeg mere end dokumenterer, at regeringen har ret i sine udtalelser, og at både fru Pernille Sams og fru Kirsten Jacobsen har uret i deres udlægning. Og i disse tal indgår endda ikke de muligheder, der er for at få nedsat renteutgifterne som følge af den lavere rente.

Når fru Kirsten Jacobsen så en lille bitte smule hånende siger, at regeringen næsten også vil tage til indtægt, at renten er blevet lav, kan vi i hvert fald sige, at hvis ikke regeringen meget indædt havde modstået presset imod den danske krone, og hvis ikke regeringen – i modsætning til fru Kirsten Jacobsen – sammen med Venstre og De Konservative var gået ud og havde anbefalet et ja og havde fået et ja, så havde vi ikke stået i den gunstige rentesituation, vi står i i dag. Det er jeg meget overbevist om. Vi er ikke ene om det, men det er også takket være den danske politik, at det lykkes os at have en lav rente.